

Danmark, være i stand til at tilbyde de redskaber, uden at Folketinget skal bruge halve og hele år på at lave lovgivningen om.

For Folketinget er jo i virkeligheden de mindst kløgtige i den forbindelse. Det, Folketinget er godt til, er at lave love, og vi laver mange love.

Men når det gælder om at gå ind og foretage vurderinger af, hvilke handelsredskaber man kan have brug for på børsen, kan man spørge, hvorfor Folketinget overhovedet skal vedtage regler om det.

Hvis købere og sælgere er interesseret i at kunne indgå aftaler på nogle nye og teknologisk fremskredne vilkår, så lad dem gøre det.

Derfor synes vi, at det er en god idé, at man får et Fondsråd. Vi synes, at det er en rigtig god idé, at man får det fondsråd gjort til stedet, hvor man sætter rammerne.

Der er nogle, der undervejs i debatten har efterladt det indtryk, at Fondsrådet skulle være sådan et klagekontor: Hvis man var utilfreds med det, der foregik på Københavns Fondsbørs eller andre steder, så kunne man klage.

Det kan godt være, at det også vil være en del af dets virke at skulle behandle mere principielle klager, men efter vores mening må opgaven for rådet være at lægge de overordnede retningslinjer. Hvis man er utilfreds med andre ting og synes, man er blevet snydt i handler osv., må man henvende sig andre steder. Det kan ikke være det, rådet skal tage sig af. For gør det det, har det misforstået opgaven.

Det, rådet efter vores mening skal overtage, er de opgaver, der før lå i Folketinget, og de opgaver, som før blev tilgodeset i form af de børsetiske regler på Københavns Fondsbørs. Det er dem og kun disse afgrænsede regler, som man skal tage sig af.

Netop fordi opgaven efter vores mening bør være så afgrænset, er der heller ingen grund til, at man låser sig fast i en forventning om, at disse 10 personer vil være i evig krig med hinanden. For køber og sælger, udsteder af obligationer, handlende osv. har en fælles interesse i, at dette kommer til at foregå på en ordentlig måde.

Ikke fordi vi på nuværende tidspunkt vil lave det til et egentligt ændringsforslag, men vi er i Fremskridtspartiet lidt optaget af det forslag, der hedder, at man faktisk kun kan træffe afgørelser, når det sker med kvalificeret flertal.

Vi synes faktisk, at vi burde tvinge dette fondsråd til at blive ved med at diskutere, at blive ved med at forhandle, indtil der er en sådan

enighed, at man ikke har en formand, der skal bringes i den lidt kedelige situation at måtte lægge to jetoner på bordet og så overbyde et mindretal. For det mindretal er der jo altså også dagen efter. Det mindretal er der og skal handle dagen efter og agere dagen efter, og derfor synes vi, at man bør overveje muligheden for at benytte sig af kvalificeret flertal. Fordi Folketinget dermed sender et utvetydigt signal om, at vi kræver, at de bliver enige, sådan at der ikke sker beslutninger hen over hovedet på nogen.

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt der nu kommer flere børser i Danmark. Jeg kan da til dels være enig med hr. Kjeld Rahbæk Møller i, at vi nok ikke skal forvente, at de skyder op som paddehatte ude i det københavnske samfund. Men på den anden side set, hvis intentionen er, at Folketinget fra nu af ikke skal blive ved med at lovgive på dette område, så må det også være sådan, at der er indbygget en adgang til at oprette disse alternative børser, hvis der er nogle, der måtte have ønske om det.

Hvad vi derimod håber på vil opstå, er disse markedspladser, hvor man inden for særlige brancher og inden for særlige områder vælger at gå sammen – sælgere og købere. Det kan være særlige finansielle ydelser. Det kan være det, som man har haft i gamle dage med tin- og platinbørser og guldbørser, og hvad det måtte være. Hvis folk ønsker at finde sammen og lave den slags markedspladser, så synes vi, at det kun er fremragende og noget, der er rosværdigt.

Så har det også været diskuteret – og det ligger jo så i forslaget – om vi skal have alternative værdipapircentraler. Dér siger hr. Kjeld Rahbæk Møller så, at det synes SF er en dårlig idé, fordi man i øjeblikket har opbygget en tillidssfære omkring den nuværende værdipapircentral, og den kan jo gå fløjten.

Men det er jo dog trods alt dem, der placerer deres værdipapirer, der afgør, hvem de vil benytte sig af. Og jeg kunne godt forestille mig – uden at jeg har kendskab til det – at realkreditområdet ville vælge at lave deres egen værdipapirregistrering. For de har et meget specifikt produkt, nemlig realkreditobligationer, hvor de vil have en særlig central, hvor de clearer dem. Det kunne være et af de områder, der som det første ville dukke op, men hvis der er nogle, der vil oprette alternative værdipapircentraler, er der ingen, der er tvunget til at benytte sig af dem. Man er i dag tvunget til at benytte sig af Værdipapircentral nr. 1, men med hensyn til nr. 2 og nr. 3 og nr. 4 vil det jo være op til folk